

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3Co/92/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412205460
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8412205460.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Tomáš Kušnir, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanej V. M., bytom M. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 649,63 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 3C/127/2012-105 zo dňa 14.2.2013 jednodhlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okrem výroku o zastavení konania v časti istiny o 157,27 Eur (zmluvná pokuta, zmluvný úrok a suma 117,93 Eur) a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Kežmarok (ďalej len súd prvého stupňa) uložil žalovanej povinnosť uhradiť v prospech žalobcu istinu 610,29 Eur s 9 % úrokom z omeškania od 30.6.2011 do zaplatenia, zastavil konanie v časti istiny o 157,27 Eur (zmluvná pokuta, zmluvný úrok a suma 117,93 Eur) a povolil žalovanej splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50 Eur vždy do 25-teho dňa v mesiaci počnúc prvým mesiacom nasledujúcim po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku až do úplného vyrovnania pod stratou výhody splátok. Uložil tiež povinnosť žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi spoločne a nerozdielne uhradiť v prospech žalobcu trovy konania vo výške 478,40 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.9.2009 medzi postupcom GE Money a.s., Bottova 7, Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúcim GE Money Multiservis, k.s., Bottova 7, Bratislava a kupujúcim - postupcom. Dňa 24.10.2006 uzatvoril postupca v zastúpení obchodného zástupcu so žalovanou zmluvu o úvere č. 1025782971, na základe ktorej poskytol postupca žalovanej úver vo výške 1.062,21 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach. Súhlas s obsahom zmluvy, obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, vyjadrila žalovaná vlastnoručným podpisom na zmluve. Ku dňu postúpenia pohľadávky žalovaná uhradila dlžnú čiastku v splátkach vo výške 30 Eur dňa 26.2.2010, 16.9.2010 a 29.10.2010, v splátkach vo výške 20 Eur dňa 30.4.2010 a 31.1.2011, v splátke vo výške 10 Eur dňa 30.11.2010, v splátke vo výške 15 Eur dňa 31.12.2010 a v splátke vo výške 50 Eur dňa 29.6.2011. Prvostupňový súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že ide o zmluvný vzťah medzi účastníkmi, ktorý žalovaná žiadnym spôsobom nespochybňuje, naopak uznáva tento vzťah, čo do výšky, tak aj do právneho základu bez akýchkoľvek pripomienok, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Prvostupňový súd konštatoval, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, spotrebiteľský úver, u ktorého nebolo splnené to, že žalovaná neuhradila (správne uhradila) dlžnú istinu. Na pojednávaní z podnetu žalobcu zastavil konanie v časti istiny 157,27 Eur v súlade s ust. § 96 ods. 1 O.s.p. Skonštatoval, že žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, avšak podľa tvrdenia prvostupňového

súdu, zaslala tomuto list, z ktorého je zrejmé, že žalobný nárok žalobcu uznáva a že je prístupná na dohodu o splátkach po 50 Eur mesačne. Dlh žiadnym spôsobom nespochybňovala.

Prvostupňový súd skonštatoval, že suma 610,25 Eur predstavuje nezaplatenú časť istiny, ku ktorej priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9 % od 30.6.2011 do zaplataenia, pričom výška úroku bola priznaná v súlade s § 517 ods. 2 OZ za použitia § 3 Vládneho nariadenia 87/1995 Zb.

V súvislosti s námietkou premlčania nároku vznesenou vedľajším účastníkom v odpore voči platobnému rozkazu prvostupňový súd skonštatoval, že odpor proti platobnému rozkazu podal len vedľajší účastník ako neoprávnená osoba s poukazom na ust. § 174 ods. 2 O.s.p. Uviedol, že námietku premlčania nemožno akceptovať, keďže žalovaná túto námietku nepredložila a navyiac uznala záväzok písomne vo vzťahu k žalobcovi.

Po zohľadnení sociálneho statusu žalovanej, súd jej postupom podľa § 160 ods. 1 O.s.p. umožnil splácať dlžnú sumu v mesačných splátkach po 50 Eur. O trovách konania prvostupňový súd rozhodol v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. a podľa výsledku v konaní zaviazal žalovanú a vedľajšieho účastníka spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi trovy konania tak, ako boli vyčíslené žalobcom v celkovej výške 478,40 Eur. K náhrade trov zaviazal vedľajšieho účastníka, ktorý podal odpor, hoci žalovaná odpor nepodala, a preto súd bol toho názoru, že vedľajší účastník nie je oboznámený s podstatou predmetu sporu, navyiac v spise je uznanie záväzku.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie vedľajší účastník proti všetkým jeho výrokom, okrem výroku zastavujúceho, a to pre neúplné zistenie skutkového stavu veci a pre nesprávne právne posúdenie veci. Poukazoval na skutočnosť, že vznesol námietku premlčania uplatneného nároku, ktorú prvostupňový súd neakceptoval, pričom z odôvodnenia rozsudku sa nedá zistiť ani to, ako sa prvostupňový súd vypořádaval s ich námietkou premlčania z hľadiska § 93 ods. 4 O.s.p. V súvislosti so žalobcom doloženou dohodou o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorou argumentoval predĺženie premlčacej lehoty na 10 rokov, vedľajší účastník v celom rozsahu poukazoval na svoju argumentáciu o neplatnosti takejto dohody uvádzanú už v ich vyjadrení k žalobe z 29.11.2012 (odpor). Mal za to, že zo strany žalobcu ide o masovú nekálú obchodnú praktiku. Nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praktiky a je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ. Na rozdiel od záverov prvostupňového súdu mal vedľajší účastník za to, že je oprávnený vzniesť námietku premlčania s tým, že prijatím opačného názoru by v spotrebiteľských veciach dochádzalo k ignorovaniu vysokých cieľov politiky EÚ zakotvených v normách primárneho európskeho práva (čl. 169 Lisabonská zmluva, čl. 38 Charty základných práv EÚ), sekundárneho práva (príslušné smernice EÚ) a premietnutých do vnútroštátnej právnej úpravy (najmä Občiansky zákonník a Zákon o ochrane spotrebiteľa). V tejto súvislosti poukazoval na množstvo rozhodnutí krajských súdov, ktoré aj konkretizoval. Zdôraznil, že s účinnosťou od 15.10.2008 Občiansky súdny poriadok zaviedol novú skupinu subjektov, ktoré môžu vystupovať ako vedľajší účastník v konaní. Vedľajší účastník je v konaní zásadne oprávnený ku všetkým úkonom, s výnimkou dispozície s konaním a s jeho predmetom, ku ktorým je oprávnený hlavný účastník. Tieto úkony uskutočňuje práve v prospech a s účinkami pre hlavného účastníka, ktorého v spore podporuje. Nie je teda vylúčené vznesenie námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka a súd by v takejto situácii mal skúmať názor hlavného účastníka. Prvostupňový súd vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým vyhovel žalobcovi v celom rozsahu a dokonca mu priznal náhradu trov konania aj za úkon, ktorý nemá oporu v advokátskej tarife a to pokus o zmier. Vedľajší účastník mal za to, že prvostupňový súd vydal platobný rozkaz v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p., proti ktorému však vedľajší účastník podal odpor v snahe zabrániť, aby sa toto nezákonné rozhodnutie stalo právoplatným. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že žalovaná uznala žalobný nárok v liste, ktorý zaslala okresnému súdu. Vedľajšiemu účastníkovi však prvostupňový súd tento list nedoručil, a preto sa k nemu ani nemohol vyjadriť. Z napadnutého rozsudku sa nedá zistiť, či prvostupňový súd doručil žalovanej odpor podaný vedľajším účastníkom, a teda či žalovaná vôbec bola informovaná o tom, že nárok voči nej uplatnený je premlčaný a či list, ktorým uznáva nárok bol súdu doručený predtým, ako súd doručil žalovanej odpor alebo potom a či toto uznanie má potrebné náležitosti. Názor prvostupňového súdu, podľa ktorého vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu, neodzrkadľuje akútne potreby ochrany masy neinformovaných a rezignovaných spotrebiteľov. Jedinou

účelnou, hospodárnou a efektívnou pomocou spotrebiteľovi v takýchto veciach je predovšetkým vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do konania. Poukazoval na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie, na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, ako aj rozhodnutia krajských súdov, ktoré citoval. Na záver dodal, že prvostupňový súd ani nepostupoval podľa § 153, § 153a ods. 4 O.s.p., pretože nepodrobil súdnej kontrole jednotlivé zmluvné podmienky v obchodných podmienkach úverovej zmluvy, z ktorých množstvo je neprijateľných. Rovnako súd nevyhodnotil ani nečitateľné drobné písmo obchodných podmienok, ani nezisťoval, kto za dodávateľa zmluvu o úvere podpísal, na základe akého právneho vzťahu, či bol na to oprávnený a či je vôbec zmluva pre množstvo neprijateľných podmienok ako celok platná.

Vedľajší účastník mal za to, že aj výrok rozsudku o náhrade trov konania je nesprávny. Konanie v časti 157,27 Eur bolo zastavené. Dôvod, prečo súd priznal žalobcovi náhradu trov konania z tarifnej hodnoty 649,63 Eur, teda z celého pôvodne uplatneného nároku, ostáva záhadou. K otázke zaviazania združenia na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne so žalovanou mal za to, že nejde o nerozlučné spoločenstvo s poukazom na uznesenie Krajského súdu Bratislava sp. zn. 9Co/308/2012 z 19.12.2012. Mal za to, že prvostupňový súd nemal vôbec zaviazat' na náhradu trov konania žalovanú a to aj v prípade, ak by táto zo znalosťou veci trvala na tom, že chce plniť premlčaný dlh s poukazom na to, že žalobca masovo uplatňuje premlčané pohľadávky, vrátane plnení z neprijateľných zmluvných podmienok. Navyiac žalobca je najväčšou inkasnou spoločnosťou v EÚ, pričom len na území SR zamestnáva bezmála 300 zamestnancov a vymáhanie pohľadávok patrí do jeho predmetu činnosti, preto spochybňoval účelnosť jeho trov právneho zastúpenia.

Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhol odmietnuť odvolanie postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. ako podané neoprávnenou osobou a uplatnil si trovy odvolacieho konania. Poukazoval na to, že vedľajší účastník má podľa § 201 O.s.p. právo podať odvolanie iba v tých prípadoch, kedy z hmotnoprávneho predpisu vyplýva výslovne spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkmi. Vzhľadom na to, že medzi žalovanou a združením zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi nimi, odvolanie vedľajšieho účastníka je možné považovať za podané neoprávnenou osobou. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutia krajských súdov v obdobných veciach a tiež na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/30/2012 z 28.6.2012, v zmysle ktorého môže byť odvolacie konanie začaté iba na návrh účastníka konania.

K otázke priznania náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka žalobca mal za to, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva s tým, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že nie sú podmienky pre potvrdenie ani pre zmenu rozsudku, pretože tento bol vydaný na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a navyše je aj nepreskúmateľný.

Nepreskúmateľnosť rozhodnutia vyplývajúca z nedostatku dôvodov je potrebné hodnotiť ako odňatie účastníkovi možnosti konať pred súdom, pretože tento nemá možnosť reagovať minimálne v odvolacom konaní na nepreskúmateľné závery súdu prvého stupňa, čo je zároveň dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.

V súvislosti s možnosťou vedľajšieho účastníka podať vo veci opravný prostriedok odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Obdo/27/2012 z 27.8.2012, v zmysle ktorého vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Rovnako poukazuje aj na množstvo rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, v ktorých bola táto otázka jednoznačne ustálená v tom zmysle, že odvolanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať za podané neoprávnenou osobou (porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/70/2012 z 12.6.2012, 16Co/70/2012 z 21.6.2012, 17Co/62/2012 z 7.6.2012).

V súvislosti s oprávnením vedľajšieho účastníka k vzneseniu námietky premlčania odvolací súd poukazuje na ust. § 93 ods. 4 O.s.p., v zmysle ktorého vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od právoplatných rozhodnutí v iných prípadoch, v ktorých bola skonštatovaná možnosť vedľajšieho účastníka vzniesť námietku premlčania. Otázka premlčania vznesená vedľajším účastníkom už bola v prospech vedľajšieho účastníka rozhodnutá (v tomto smere porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/53/2012 z 25.12.2012, 12Co/47/2012 z 14.6.2012, 8Co/136/2012 z 26.11.2012, 16Co/68/2012 z 25.6.2012 - ktorý sa týka aj konkrétne senátu Okresného súdu Kežmarok 3C a ďalej uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 5Co/65/2012 z 18.7.2012, 2Co/74/2012 z 9.6.2012, 11Co/164/2012 z 31.7.2012). V zmysle týchto rozhodnutí bolo jednoznačne odvolacími súdmi skonštatované, že námietku premlčania môže vznášať aj vedľajší účastník. Opačný výklad zákona by bol v rozpore so zmyslom ochrany spotrebiteľa a so zmyslom účasti občianskych združení vystupujúcich na ochranu spotrebiteľa v takýchto konaniach. Z uvedených dôvodov o platnosti takéhoto právneho úkonu zo strany vedľajšieho účastníka odvolací súd ani v tomto prípade nemal žiadne pochybnosti, a preto má za to, že prvostupňový súd nepostupoval správne, pokiaľ vedľajším účastníkom vznesenú námietku premlčania neakceptoval. Námietka premlčania predstavuje formu obrany proti žalobe, pričom uplatnenie obrany proti žalobe je procesným právom účastníka konania a rovnaké právo musí mať v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. i vedľajší účastník, ktorý v konaní vystupuje na jeho strane. Námietku premlčania nemožno považovať za klasický dispozičný úkon, na ktorý vedľajší účastník nie je oprávnený.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 387 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka, premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

V predmetnej právnej veci prvostupňový súd síce konštatuje, že ide o spotrebiteľský úver, u ktorého nebolo splnené to, že žalovaná neuhradila (správne uhradila) dlžnú istinu, avšak žiadne zákonné ustanovenie, podľa ktorého predmetný právny vzťah posúdil ako spotrebiteľský, neuvádza. Nie je teda zrejmé, na základe čoho k takémuto záveru dospel. Prvostupňový súd uvádza, že po vykonanom dokazovaní po zistení, že ide o zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania, ktorý žalovaná žiadnym spôsobom nespochybňuje, naopak, uznáva tento vzťah, čo do výšky, tak aj do právneho základu bez akýchkoľvek pripomienok, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, ale zaslala súdu list, z ktorého je zrejmé, že žalobný nárok uznáva a je prístupná na dohodu o splátkach po 50 Eur mesačne. Oboznámením sa s obsahom celého spisu, odvolací súd konštatuje, že žiaden list žalovanej nie je súčasťou spisového materiálu. V spise sa nachádza len úradný záznam na č.l. 63 spísaný pracovníčkou súdu, v zmysle ktorého dňa 21.1.2013 sa žalovaná telefonicky ospravedlnila v informačnom centre okresného súdu z neúčasti na pojednávaní konanom dňa 14.2.2013 z dôvodu plánovanej cesty v zahraničí s poznámkou, že: „s navrhovateľkou som sa dohodla na splátkach po 50 Eur mesačne“. Nie je teda zrejmé, na základe akých skutočností prvostupňový súd vyvodil záver o uznaní zmluvného vzťahu medzi účastníkmi čo do výšky, tak aj do právneho základu s tým, že žalovaná ho žiadnym spôsobom nespochybňuje a to všetko za stavu, keď žalovaná ako účastníčka konania vo veci vypočutá nebola.

Z odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť, či prvostupňový súd vôbec podrobil súdnej kontrole jednotlivé zmluvné podmienky v obchodných podmienkach úverovej zmluvy, či tieto nie sú neprijateľné a teda či vôbec zmluva je ako celok platná a rovnako nie je zrejmé z odôvodnenia rozsudku, či prvostupňový súd podrobil súdnej kontrole aj samotnú dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 30.11.2009 (č.l. 19 spisu) v súvislosti s prípadnou nekalosťou použitej obchodnej praktiky zo strany žalobcu pri predkladaní formuláru na predĺženie premlčacej lehoty značne znevýhodňujúcej spotrebiteľa.

Za takýchto okolností je rozhodnutie súdu prvého stupňa nepreskúmateľné, a preto ho odvolací súd postupom podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie predovšetkým výsluchom účastníkov a zvlášť žalovanej, ktorých je potrebné vypočuť k okolnostiam, za akých došlo k uzavretiu zmluvy o úvere a následne za akých okolností účastníci podpísali dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach z 30.11.2009, dôsledne sa vporiadať s námietkou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom a následne opakovane vo veci rozhodnúť v súlade so zákonom a svoje rozhodnutie aj náležitým spôsobom odôvodniť v súlade s ust. § 157 O.s.p.

V konečnom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Výrok o čiastočnom zastavení konania odvolací súd kontrole nepodrobil vzhľadom na skutočnosť, že tento výrok odvolaním napadnutý nebol, a preto ho odvolací súd ani nepreskúmal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.